

Schorsing en ontslag

Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 28 januari 2010, ingekomen op 29 januari 2010, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 21 december 2009 tot ontslag wegens ongeschiktheid als bedoeld in artikel 3.8 van de CAO voor het primair onderwijs (CAO PO) met ingang van 1 april 2010 en bij beroepschrift van 22 maart 2010 tegen de beslissing van verweerster van 11 februari 2010 tot schorsing voor de duur van de opzeggingsperiode als bedoeld in artikel 3.15 lid 1 CAO PO.

Verweerster heeft op 22 maart 2010 een verweerschrift ingediend terzake van het beroep tegen het ontslagbesluit en op 8 april 2010 terzake van het beroep tegen het schorsingsbesluit.

De beroepen zijn behandeld op 24 april 2010. Omdat op dat moment de commissie onvolledig was samengesteld is de zaak opnieuw mondeling behandeld te Utrecht op 8 september 2010. Daarbij waren aanwezig appellante en haar gemachtigde en namens verweerster mevrouw mr., secretaris van het bestuur en de heer, directeur van de onder het gezag van verweerster vallende basisschool, vergezeld van de gemachtigde van verweerster.

Bij brief van 18 augustus 2010 heeft de gemachtigde van verweerster nog een aantal stukken ingebracht, waaronder verklaringen van een intern en een extern begeleider en van een ambulante begeleider van appellante, gespreksverslagen van de hand van de heer, beoordelingsformulieren en een persoonlijk ontwikkelingsplan van appellante.

1 De feiten

Appellante is in dienst van verweerster aangesteld met ingang van 3 september 2001 voor een werktijdfactor van thans 0,8535 als leraar op de basisschool

Aan het einde van het schooljaar 2008/2009 heeft verweerster geconcludeerd dat appellante onvoldoende functioneerde. In verband daarmee heeft verweerster haar op 21 augustus 2009 geschorst in verband met een onderzoek naar ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Het daartegen door appellante ingestelde beroep is door de commissie op 15 januari 2010 gegrond verklaard wegens niet inachtneming van de voorschriften van artikel 3.18 CAO PO.

Op 14 april 2009 heeft tussen appellante en de heer een gesprek plaatsgevonden over het feit dat appellante de regie in de klas had verloren.

Op 15 juni 2009 heeft de directeur van de basisschool appellante ontheven van haar werkzaamheden voor de klas en haar andere taken opgedragen. Vanaf die datum heeft zij geen werkzaamheden meer voor verweerster verricht.

Bij brief van 23 september 2009 heeft verweerster aan appellante het voornemen tot haar ontslag kenbaar gemaakt. Nadat appellante haar zienswijze op 15 oktober 2009 heeft gegeven heeft verweerster op 21 december 2009 het ontslagbesluit genomen.

Op 18 januari 2010 heeft verweerster haar voornemen aan appellante schriftelijk kenbaar gemaakt om haar te schorsen voor de duur van de opzeggingsperiode van haar arbeidsovereenkomst op grond van artikel 3.15 lid 1 CAO PO onder verwijzing naar de brief van 21 augustus 2009 waarbij appellante eerder werd geschorst. Nadat appellante op dat voornemen haar zienswijze kenbaar heeft gemaakt heeft

verweerster op 11 februari 2010 appellante geschorst voor de duur van de opzeggingstermijn. Naar het oordeel van verweerster vorderde het belang van de school dat appellante niet opnieuw voor de klas zou staan omdat die situatie voor zowel de kinderen als voor appellante te bedreigend zou zijn.

2 De standpunten van partijen.

Appellante heeft de beide besluiten waarvan beroep bestreden. Zij meent dat zij voldoende goed les heeft gegeven, dat van begeleiding geen sprake was, dat de begeleider haar enkel negatieve kritiek en onduidelijke tips gaf en dat haar onvoldoende gelegenheid is geboden haar functioneren te verbeteren voor zover al haar functioneren onvoldoende zou zijn.

Appellante is dan ook van oordeel dat het ontslagbesluit geen stand kan houden. Het standpunt van verweerster dat het probleem juist zou zijn dat appellante problematische situaties niet kan of wil herkennen of erkennen is onterecht. Van een dergelijk (h)erkennen van een vermeende problematische situatie is volgens appellante niet aan de orde omdat zij goed functioneerde. Ook al zou appellante niet voldoende hebben gefunctioneerd dan treft verweerster het verwijt haar onvoldoende gelegenheid te hebben geboden haar functioneren waar nodig te verbeteren en dan dient bovendien bij afweging van de wederzijdse belangen appellante in dienst te blijven wegens haar goede functioneren in de voorafgaande jaren. Op dezelfde gronden meent appellante dat ook het schorsingsbesluit niet deugt. Appellante kende vóór de toezending op 18 augustus 2010 de verslagen van de heer niet.

Verweerster heeft de vordering gemotiveerd bestreden en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van de beroepen van appellante.

4 De beoordeling

a. Het ontslagbesluit.

In de beoordeling van appellante op 19 juni 2008 wordt geconstateerd dat appellante de regie in de groep op een gegeven moment was kwijt geraakt, maar werd vervolgens de verwachting uitgesproken dat het wel weer zou verbeteren.

In de beoordeling van appellante op 2 juni 2009 wordt geconstateerd dat er geen verbetering was opgetreden en dat appellante ondanks de interne en de externe begeleiding niet in staat bleek een veilige klassituatie te bewerkstelligen.

Tegen die beoordelingen heeft appellante geen bezwaar gemaakt.

De conclusies in die beoordelingen stemmen overeen met de bevindingen zoals die door de heer op 14 april en 15 juni 2009 met appellante zijn besproken naar aanleiding van het op elk van die dagen weer uit de hand lopen van de situatie in de klas van appellante. Weliswaar heeft verweerster verzuimd de feitelijke ontwikkelingen overigens deugdelijk en controleerbaar vast te leggen en ter onderbouwing van het ontslagvoornemen in de brief van 23 september 2009 op te nemen, maar appellante heeft desgevraagd door de commissie bevestigd dat de weergave van de gesprekken op 14 april en 15 juni 2009 in de overgelegde verslagen van de heer in hoofdlijnen juist is.

Aldus was het appellante voldoende duidelijk waarop het voornemen van het bestuur van verweerster op 23 september stoelde.

De ontkenning door appellante van de talloze volgens verweerster door de heer met haar in 2008 en 2009 gevoerde gesprekken over haar functioneren kunnen de commissie niet overtuigen van de onjuistheid van de conclusie van verweerster dat zij anders dan wegens ziekte ongeschikt is voor haar functie als lerares. Bij gebreke van andere passende functies in dienst van verweerster was onderzoek naar herplaatsing op een van de andere scholen van verweerster dan ook niet aan de orde.

In het ontslagbesluit van 21 december 2009 wordt voor wat betreft de onderbouwing van het besluit verwezen naar de voornemenbrief van 23 september 2009 en wordt voor het overige de zienswijze van appellante als onvoldoende onderbouwd afgewezen.

Verweerster heeft weliswaar in die beide brieven slechts in kwalificerende termen de ongeschiktheid van appellante beschreven, maar zij heeft naar het oordeel van de commissie de ongeschiktheid van appellante toereikend aangetoond. Het beroep tegen het ontslagbesluit is dus ongegrond.

b. Het schorsingsbesluit van 11 februari 2010.

In het licht van het op 21 december 2009 genomen ontslagbesluit en gegeven de belangen van de kinderen op de basisschool en de ernstige twijfels van verweerster aan de veiligheid in de school, zoals in elk geval met appellante besproken op 14 april en 15 juni 2009 kan naar redelijkheid voor de duur van de ontslagprocedure appellante worden geschorst.

Ook het beroep tegen het schorsingsbesluit is daarom ongegrond.

5 De beslissing

De commissie verklaart de beide beroepen ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 8 september 2010 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.